

E P H E M E R I D E S V I N D O B O N E N S E S.

Die XXI. Mensis Maii A. R. S. MDCCLXXVI.

E-375631

СЕКРЕТНО
ДЛЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ

ДЛЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ

DS-2022-7766

Si eorum, quae ante nostram gesta sunt memoriam, cognitio tantae vulgo
vtilitatis atque praestantiae esse censetur, vt dies noctesque non pauci iis,
quibus continentur, voluminibus terendis consumant, rerum, quae nostris
contingunt temporibus, notitiam non modo aequa fructuosam, parique laude
dignam esse, sed tanto etiam illi antecedere fatendum est, quanto sua quam
aliena nosse maius est & praecellentius. Atque hanc potissimum causam subse-
sse opinamur, cur apud omnes prope cultas gentes atque nationes genus quod-
dam perpetuae historiae, seu eiusmodi libelli inducti sint, quibus de iis, quae
toto terrarum orbe geruntur, quam celerrime certiores fieremus. Hac ipsa
in Metropoli rerum gestarum Ephemerides & teutonica & gallica lingua edun-
tur, cur non & latia? quod nemini huc usque in mentem venisse pridem mi-
rabamur, cum animo reputaremus, hanc urbem sedem esse Principum, quorum
Imperio tot amplissima, vastissimaque Regna subiecta sunt, quae praeter na-
tum latino ut plurimum sermone utuntur. Per totam certe, quam late patet,
Hungariam, per Croatiam, Sclauoniam, Dalmatiam, Transiluaniam, atque
etiam Polonię, cuius florentissimas quasdam Provincias Austriaco nu-
per accedere Imperio vidimus, quasi adoptatum ciuitateque donatum esse
quis ignorat? ita enim hisce in Regnis summi insigne ordinis homines latino
ore loquuntur, ut lingua, quae una cum Romano occidit Imperio, ibi adhuc
viuere Latiumque sedibus suis exturbatum in eas oras demigrasse videatur.
Cui operi igitur propter ingentia, quae inde redundant, emolumenta
pridem manus admotas oportuit, id nos nunc suscipere atque adgredi decre-
uimus, superisque adiuuantibus etiam nos perfecturos speramus.

Commentarios itaque de rebus nostri temporis euulgaturi sumus, qui no-
men Ephemeridum Vindobonensium prae se ferent. In his ea, quae ubique
terrarum eueniunt, summa cum fide enarrabimus, ita tamen, ut, quae nobis
memoratu non admodum digna, nullaque cum vtilitate coniuncta videbuntur,
iis nullum unquam locum nostris in paginis daturi simus. Neque propterea
verendum est, ne narrandorum copia nobis non suppetat; res enim etiam
literarias, libros editos, noua in quounque artium ac scientiarum genere in-
uenta, oeconomica praecipue, ex quibus maximi plerumque fructus percipi
solent, tum ea quoque, quae ad acuenda ingenia, animosque ad humanitatem
informandos sive libera sive adstricta numeris oratione scribuntur, recen-
sere nobis animus est.

Sed quoniam Ephemerides nostras iis vel maxime, quos commemorauimus,
populis ex usu esse volumus, id in primis curae nobis erit, ut, quaecunque
apud illos sive in sacra, sive in profana aguntur republica, in medium ad-
feramus. Si quae noua igitur quounque in genere Statuta aut Edicta, suprema
Auctoritate Regia, in lucem produuerint; si quid insigne ad memoriam
a viris illustribus gestum; si qui ex illis ad altiores dignitatum gradus eue-
sti; si quid homines docti ac eruditii elucubrati fuerint, id omne accuratissime no-
tes.

inter nos, qui eorum praecipue Regnum, quae commemorauimus, historiam
prae oculis habituri sumus, & reliquos latinarum Ephemeridum scriptores dis-
crimen futurum sit.

Stilum quod attinet, operam dabimus, vt is terfus quidem purusque,
sed tamen non ita anxius sit, vt ea vocabula, quae consecutis auream illam
latinitatem temporibus

PROPTER EGESTATEM LINGuae ET RERUM NOUITATEM
vt ait Lucretius, inuenta sunt, quorumque vis absque obscuritatis ambiguitatisque
periculo alia ratione declarari non potest, usurpare reformidet. Intelligi enim,
non putido verborum adparatu plausus imperitorum captare cupimus. Nomina
propria diuersarum linguarum, nisi quae id facile patiuntur, latina non red-
demus, quod huiusmodi inflexiones saepe violentas permultis nostro hoc tem-
pore ridiculo esse animaduerterimus. Viros auctoritate conspicuos, de qui-
bus mentio fiet, non infra dignitatem nominabimus, longis autem honorum
nominibus cum breuitatis studio, tum vt antiquos Romanos quemadmodum
lingua, ita hac quoque in parte imitemur, supersedebimus.

Etsi vero Hungariae, reliquarumque, quae ad eam referuntur, regionum
populis adprime scribimus, tamen aliis quoque nationibus non iniucundam
aut ingratam fore operam nostram existimamus. Vnamquamque gentem,
Teutonicam praesertim, Romani illius Imperii heredem, latium loquendi
genius ceteris omnibus, si vernaculum demas, anteferre deceret; quippe quo
antiquitas tot immortalium Virorum opera nobis conscripta reliquit, & quod
deinde docti omnes communi consensu tanquam sibi proprium adsciscere volu-
erunt. Iuuentuti quoque, quae literis operam nauat, paginae hae nostrae per
quam utiliter legendae proponentur, vt eadem opera & historiam huius
aevi cognoscat, & res nostrorum temporum latine eloqui discat, quem vsum
illi sola classicorum auctorum lectio praestare non posse videtur.

Quicunque vero Ephemerides Vindobonenses comparare voluerint, iis,
si Viennae degant, quatuor, si Vienna absint, propter sumtus, quos cursus
publicus (*Postu*) requirit, sex floreni pro semestri tempore in antecessum
foluendi sunt: quam pecuniam Viennenses in taberna libraria Caeſarei, Regii
Typographi Kurzbeck pendent; alii ad *Supremam Caeſaream ac Regiam curjus*
publici Directionem Viennensem transmittent. Si numerus eorum, qui foli-
tionem in antecessum praeſtituri sunt, duecentissimum saltem aequauerit, opus
nostrum die 5. Iulii inchoabimus, & quavis hebdomade die Veneris integrum
phryram dabimus, cui tamen nonnunquam, si id res postulauerit, appendi-
culam adiungemus.

Certi itaque de utilitate nostri instituti, eorum, qui de rebus aequum ferre
indictum solent, suffragationem nobis haud dubie pollicemur, confidimusque
etiam fore, vt viri literati terrarum illarum, quibus præ ceteris opus nostrum
tam diuturnis iam votis expetitum dicamus, operam nostram adiuuent, deque
rebus patriae suae, quas relata dignas, nobisque ignotas esse putauerint, per
literas, quae, liberæ a sumtibus cursus publici *Scriptoribus Ephemeridum*
Vindobonensium inscribendae sunt, aliae ratione nos edoceant.